

۱۷۴ _ ای یاران روحانی عبدالبهاء آنچه مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید مضامین بسیار دلنشین بود و معانی دلیل بر ثبوت و رسوخ بر امر الهی آن انجمن در ظل حمایت رب ذوالمنن است و امیدوارم که چنانچه باید و شاید مؤید بفیض نفعه روح القدس گردد و روز بروز در محبت الهی و انجذاب بجمال باقی نیر آفاق بیفزاید زیرا عشق الهی و محبت روحانی انسانرا طیب و طاهر نماید و بردای تقدیس و تنزیه مزین کند و چون انسان بکلی بحق دلبندد و بجمال مطلق تعلق یابد فیض ربانی جلوه نماید این محبت جسمانی نیست بلکه روحانی محض است نفوسیکه ضمیرشان بنور محبت الله روشن آنان مانند انوار ساطعند و بمثابه نجوم تقدیس در افق تنزیه لامع عشق حقیقی صمیمی محبت الله است و آن مقدس از اوهام و افکار ناس احبای الهی هر یک باید جوهر تقدیس باشند و لطیفه تنزیه تا بپاکی و آزادگی و افتادگی در هر اقلیم معروف و شهیر گردند از جام باقی محبت الله سرمست شوند و نشئه از خمخانه ملکوت گیرند و بمشاهده جمال ابهی منجذب و مشتعل و سرگشته و سرگردان گردند اینست شأن مخلصین اینست صفت ثابتین اینست نورانیت وجوه مقربین پس یاران الهی باید در کمال تنزیه بنهایت اتحاد و اتفاق روحانی قیام نمایند بدرجه ئی که حکم یکروح و یک وجود حاصل کنند در اینمقام اجسام را مدخلی نیست بلکه حکم در کف قدرت روحست چون روح محیط گردد اتحاد روحانی حاصل شود شب و روز بکوشید که نهایت اتحاد را حاصل نمائید و در فکر ترقیات روحانی خویش باشید و چشم از قصور یکدیگر بپوشید باعمال طیبه و حسن سلوک و خضوع و خشوع نوعی حرکت نمائید که سبب تنبه سائرین گردد عبدالبهاء ابا دل کسی را آزرده نخواهد و سبب حزن قلبی نشود زیرا موهبتی اعظم از آن نیست که انسان سبب سرور قلوب گردد و من از خدا خواهم که مانند ملائکه آسمان سبب بشارت نفوس شوید *